

فراتر از عقل جن!

کشف قالیچه، لباس، بادام، دیس، مرباهای آغشته به مواد مخدر توسط پلیس بهانه‌ای شد تا از روش باورنکردنی برای جابه‌جایی مواد در ایران و جهان بگوییم

مهسا کسنوی | روزنامه‌نگار

پرونده

قاچاق مواد مخدر در همه جای دنیا همیشه پر سر و صدا بوده و معمولاً قاچاقچیان برای جاساز کردن مواد مخدر از ترغندها و روش‌های عجیب و غریبی استفاده می‌کنند تا دستگیر نشوند. این روش‌ها گاهی آن قدر عجیب است که عقل جن هم به آن‌ها نمی‌رسد! به تازگی ویدئویی از چهار دهمین مرحله طرح ظفر (طرح بازداشت قاچاقچیان، توزیع کنندگان، خرده‌فروشان و معنادان متجاهر تهران) در شبکه‌های اجتماعی منتشر شده که تعجب همگان را برانگیخته است. رئیس پلیس تهران با اشاره به کشف دو تن و ۶۷۰ کیلوگرم مواد مخدر و انهدام پنج‌بند بزرگ مواد مخدر در این طرح، در ویدئوی منتشر شده می‌گوید: «چه کسی متوجه می‌شود که این قالیچه‌ها، یک راهکار برای جابه‌جایی مواد مخدر است؟ نکته بسیار مهم این است که تمام این‌ها با کمک پیچیده‌ترین شگردها، برای کشورها و اروپایی صادر می‌شده است... جالب آن که برخی اوقات افراد، غافل از این شیوه‌های پیچیده قاچاق مواد مخدر مورد سوءاستفاده قرار می‌گیرند و مثلاً با خواهش یا درخواست یک فرد آشنا یا همسفر، قالیچه یا ظرف ترشی و... را برای او حمل می‌کنند که می‌توانند زندگی آن‌ها را در گرگ و نمک درآدند. به بهانه انتشار این ویدئو در فضای مجازی که در آن اکتشاف انواع مخدر مخفی شده در اشیای مختلف را نشان می‌دهد، به بررسی عجیب‌ترین نحوه قاچاق مواد مخدر در ایران و جهان خواهیم پرداخت.

قالیچه‌های شیشه‌ای

در سال ۲۰۱۴ یکی از کم سابقه‌ترین کشف‌های مواد مخدر در آلمان اتفاق افتاد که کشف آن تا مدت‌ها سوژه رسانه‌های آلمانی بود؛ ۹ قالیچه ایرانی در قسمت بار فرودگاه لایپزیگ کشف شدند که ۴۵ کیلوگرم هروئین به طرز ماهرانه در آن‌ها جاسازی شده بود. مأموران فرودگاه در کنترل این محموله، به دلیل سنگینی غیرعادی قالیچه‌ها مشکوک شدند و بعد از آن متوجه شدند در هر قالیچه ۵ کیلو پودر هروئین جاسازی شده و مواد مخدر در ریسمان‌های نازکی قرار داشت که در تار و پود کناره فرش‌ها تنیده شده بود، اما

امسال در کشف جدید پلیس مواد مخدر شاهد نوع دیگری از جاساز کردن مواد بودیم. این قالیچه‌ها آغشته به شیشه در نگاه اول اصلاً شک برانگیز نیستند اما در تار و پود آن شیشه مخفی شده و آماده ارسال به کشورهای اروپایی بوده است.

دیس و تابلوی شیشه‌ای یا مربای تریاک

قبل از خوردن مربا قاشق خود را درون آن بچرخانید شاید، یکی از مرباهای بسته تریاک جاساز شده باشد! به تازگی در بازرسی جدید پلیس کشورمان در گمرک چند شیشه مربا که آماده ارسال به اروپا بود با یک تریاک کشف شد که باعث تعجب همه افراد شد. البته در این کشف دیس‌های چینی و تابلوهای تزئینی هم بودند که اگر آن‌ها را می‌شکستید با محموله تریاک و شیشه درون آن مواجه می‌شدید.

تسمه‌های خودرو، لاستیک و...

اگر سریال «می‌خواهم زنده بمانم» را دیده باشید با مخفی کردن مواد مخدر درون کامیون به خوبی آشنایی دارید. گاهی قاچاقچیان بدون خبر از کامیون داران مواد مخدر را درون ماشین آن‌ها یا حتی تسمه جرثقیل مخفی می‌کنند تا با خیال راحت و بدون این که خطری آن‌ها را تهدید کند، محموله خود را به مقصد انتقال دهند و وقتی مواد به محل نظر رسید با خیال راحت آن را خارج می‌کنند، اما

قاچاق از طریق ماشین فقط به کامیون‌ها و ماشین‌های سواری هم مقدار بالایی حتی تا ۷۰ کیلو مواد قاچاق می‌شود این مواد مخدر را در لاستیک‌های زاپاس یا حتی در زیر کفیوش ماشین مخفی می‌کنند.

کوکائین درون پیچ

مردی اهل پرو که قصد داشت ۲۰ کیلوگرم کوکائین را از بوئنوس آیرس به پایتخت آرژانتین به آفریقای جنوبی منتقل کند، موفق نشد و دستگیر شد. فکر می‌کنید این ۲۰ کیلو کوکائین را کجا مخفی کرده بود؟ درون پیچ! این قاچاقچی درون پیچ‌ها را خالی کرده بود و کوکائین‌ها را داخل آن‌ها گذاشته بود، اما انگار داستان پیچ‌ها در بین قاچاقچیان بسیار پرطرفدار بوده چون یک محموله پیچ پر شده از تریاک هم در گمرک کانادا توسط مأموران این کشور کشف و ضبط شده است.

هروئین درون نارگیل به مقصد ایتالیا

انگار قاچاقچی‌ها در سراسر دنیا با میوه‌ها ارتباط خوبی دارند. مأموران فرودگاه شهر میلان ایتالیا به دو عدد نارگیل مشکوک می‌شوند و پس از شکافتن نارگیل‌ها متوجه می‌شوند درون آن‌ها سه کیلو هروئین جاسازی شده است.

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

چهارشنبه ۱۰ آذر ۱۴۰۰
۲۵ ربیع الثانی ۱۴۴۲ • اول دسامبر ۲۰۲۱
شماره ۲۰۸۱۵

۲۰۳۵

هشت
برونده

۴۰ هزار نهال در ۷۰ کشور

جهان کاشته‌ام

گفت‌وگوبا دوچرخه‌سوار دبیلی که طی ۲۰ سال با دوچرخه‌اش به ۷۰ کشور سفر کرده و دغدغه‌های محیط‌زیستی ستودنی دارد

الیه توانا | روزنامه‌نگار

۲۰ سال پیش، وقتی جوان ۳۲ ساله‌ای بود، بعد از خواندن سفرهای «مار کوپولو» تصمیم گرفت دور دنیا را بگردد. در همان سال‌ها که تازه سفرهای دوچرخه‌ای‌اش را شروع کرده بود، در روزنامه به آگهی انجمن حمایت از حقوق کودکان برخورد. دلش می‌خواست بیشتر از توان و سهم یک نفر به انجمن کمک کند پس با دوچرخه‌اش آستارا تا تهران را کابزد تا توجه و کمک مردم را جلب کند. باز خورده‌ایه تصمیمش آن قدر خوب بود که سفر چندساعته به تهران، تبدیل شد به سفری چهار ماهه به دور کشور تا صدای بچه‌های آسیب‌دیده را بشنود و به گوش مسئولان برساند. از آن موقع تا الان که مردی ۵۲ ساله است، در حمایت از کودکان بی سرپرست، خلیج فارس، آبزیان دریای خزر و کلی هدف دیگر، کابزده است. در ادامه گفت‌وگوی من با آقای «کرامت عزیززاده» دوچرخه‌سوار دبیلی را می‌خوانید که در ابتدا به این نکته اشاره می‌کند: «طی سال‌های گذشته به ۷۰ کشور سفر کردم و ۴۰ هزار نهال کاشتم.»

● ما مردمی خونگرم میم ولی نامهربان با طبیعت

چه انگیزه‌ای می‌تواند ۲۰ سال شمارا به انجام کاری تشویق کند؟ آقای عزیززاده می‌گوید: «من عاشق این کشور و مردم هستم. وقتی به سفر می‌روم، مردم در خانه‌شان از من پذیرایی می‌کنند. کرمان که بودم، با این که از طرف شهرداری محلی برای اسکانم در نظر گرفته بودند، خانواده‌ای من را به خانه‌شان دعوت کردند. دیدنی‌های شهر را گشتیم و خودشان نهال خریدند تا با هم بکاریم. در سفرم به مشهد، گرچه با بی‌توجهی مسئولان مواجه شدم ولی گروه دوچرخه‌سواران شهر من را همراهی کردند. باهم نهال کاشتیم، تندیس برابم ساختند و از من تقدیر کردند. من از مهمان‌نوازی مردم همه شهرهای کشور خاطرات خوب زیادی دارم اما نمی‌دانم ما ایرانی‌ها که این قدر مهربان و خونگرم هستیم، چرا در حق محیط‌زیستمان بی‌وفایی می‌کنیم؟ وقتی به کشورهای اروپایی می‌روم، در رودخانه‌شان ماهی می‌بینم ولی در رودخانه‌های خودمان فقط زباله پیدا می‌کنم. در جنگل‌های آن‌ها آهو و گوزن می‌بینم و در دشت و جنگل خودمان، پلاستیک و بطری. این صحنه‌ها در داور است و من در سفرهایم تلاش می‌کنم فرهنگ دوست داشتن طبیعت را تبلیغ کنم. هدف من این است که به مردم بگویم برای سلامتی خودشان، دوچرخه‌سواری کنند و برای سلامتی طبیعت، در آن زباله نریزند.»

● خانه‌ام را فروختم تا هزینه سفرهایم را تأمین کنم

با دوچرخه دور دنیا را گشتن کار ساده‌ای نیست. بیابان و جاده و سرما و گرما و انواع خطر ایت پیش‌بینی نشده را بگذارد کنار ساعت‌های طولانی رکاب‌زدن و دوری‌های بلند مدت از خانواده. از این سفرهای مخاطره‌چیز بی‌عاید آقای عزیززاده می‌شود که سختی‌اش را به جان می‌خورد؟ «دوست دارم به جهان بگویم ما مردمی صلح‌طلب هستیم. بعضی جاها تصویر درستی از کشور ما ندارند. یک روز در هتلی در رم نشسته بودیم، یک گروه دانشجویان ما پرسیدند از کجا آمده اید، وقتی جواب‌شان را دادیم، گفتند «تروریست، تروریست» و فرار کردند. خیلی ناراحت شدم. بنر گروه دوچرخه‌سواری‌مان را که با آن خودمان را معرفی می‌کنیم، بردم به دفتر مدیریت هتل و ماجرا را برای‌شان تعریف کردم. باهم به اتاق آن دانشجویان رفتیم؛ وقتی فهمیدند ما دوستانان طبیعت و سفیران صلح هستیم و وقتی شعر «بنی آدم اعضای یکدیگرند» را که شعار روی بنر ماست، دیدند، نظرشان عوض شد. به‌شام دعوت‌مان کردند و گفتند تصمیم گرفته‌اند به ایران سفر کنند». از آقای عزیززاده می‌پرسم هزینه سفرهایش از چه منبعی تأمین می‌شود: «در آستارا اکابای دارم. مدتی روز و شب کار می‌کردم تا برای سفرهایم پول جمع کنم. حالا پسر کم‌لیسانس دار دوبیکار است، و مغازه می‌ماند و من می‌توانم سفر کنم البته نه به این راحتی که گفتم. خانه‌ام را فروختم تا هزینه سفرهایم را تأمین کنم؛ دوچرخه حرفه‌ای، لباس ورزشی، ابزار و ادوات سفر، تعمیر دوچرخه، اسکان و خورد و خوراک در سفرهایی که گاه تا چهار ماه هم طول می‌کشد، مخارج زیادی دارد و من با کمک خدا و حمایت و تشویق و صبوری خانواده‌ام، در این سال‌ها توانسته‌ام با کاشتن نهال در کشورهای مختلف، پیام صلح‌دوستی مردم ایران را به جهان برسانم.»

● اگر به هم نهال‌های بد بدهیم، ایران گلستانی می‌شود

آقای عزیززاده می‌گوید در سفرهای خارجی‌اش، همه درها به روی او باز بوده است؛ صلیب سرخ، کمیته ملی المپیک و سازمان محیط‌زیست کشورهای مختلف همیشه از اقدام صلح‌آمیزش استقبال کرده‌اند اما سازمان‌های داخلی، به جز هلال احمر، روی خوشی به او نشان نداده‌اند: «رئیس هلال احمر ترکیه از ما خواست که با پرچم کشورش سفر کنیم و قول داد که در ازای این کار ما را حمایت خواهد کرد. ما جواب دادیم که پرچم‌مان را به هیچ قیمتی نمی‌فروشیم اما مسئولان خودمان به فعالیت‌های مانوچه‌ی ندارند. من روزی ۲۰۰ کیلومتر کاب می‌زنم و خسته نمی‌شوم ولی وقتی رفتارهای بعضی مسئولان را می‌بینم، انرژی‌ام گرفته می‌شود. مسئولان محیط‌زیستی حتی از همراهی کردن ما برای کاشت نهالی که خودمان تهیه کرده‌ایم هم دریغ می‌کنند. در این سال‌ها یک بار چای تلخ وزارت ورزش را نخوردیم». این دلگیری‌ها اما آقای عزیززاده را از هدفش دور نمی‌کند. او دوست دارد به برنامه آموزشی مدارس در سطح محیط‌زیست اضافه شود تا بچه‌ها طبیعت را درک کنند و دوست داشته باشند و از و دارد: «برای تولید عروسی عزیزان ما به هم نهال هدیه بدهیم. در سال تحویل به جای سبزه‌انداختن که هزاران تن گندم از بین می‌رود، نهال سر سفره هفت‌سین بگذاریم و در روز طبیعت آن را بکاریم. می‌دانی اگر ۸۵ میلیون ایرانی، یک روز در سال این کار را بکنند، بعد ۱۰ سال ایران‌مان چه گلستانی می‌شود؟»

بادام و پسته با مغز تریاک

اگر شما هم مثل اغلب ایرانی‌ها عاشق خوردن آجیل و تنقلات هستید باید بگوییم قاچاقچی‌های مواد مخدر هم با شما هم سلیقه‌اند اما نه برای خوردن بلکه برای مخفی کردن مواد مخدر! در این روش قاچاقچی‌ها با دقت بالایی مواد مخدر را در گردو، بادام، پسته و سایر آجیل‌ها جاسازی می‌کنند و در قالب یک محصول صادراتی قصد عبور آن از گمرک کشورمان را دارند که اغلب به دام می‌افتند. در یکی از عجیب‌ترین موارد یک تیم قاچاق مواد مخدر مغز چند کیلو تخمه ژاپنی را خالی و به جای آن بسته‌های بسیار کوچک تریاک جاسازی کردند و دوباره پوسته‌ها را به هم چسباندند که این عملیات در گمرک لورفت و کل محموله توقیف شد.

تریاک وسط پلوپوز

این پلوپوز مسیری طولانی از تهران تا فرودگاه لس آنجلس را طی کرده و در آن به طرز ماهرانه‌ای تریاک در بسته‌های دارچین جاسازی شده بود! در گمرک آمریکا مأموران بازرسی پی می‌برند که این پلوپوز یک وسیله معمولی نیست و مواد مخدر از نوع تریاک به ارزش تقریبی ۱۱۰ هزار دلار درون آن جاسازی شده است.

معهده انسان

یکی از موارد جراحی‌های اورژانسی ناشی از انسداد روده یا مسمومیت حادث تریاک است. شاید بپرسید علت چیست؟ متأسفانه قاچاقچی‌های مواد مخدر به جان انسان هم رحم نمی‌کنند و مواد مخدر را به شکل بسته‌بندی شده درون بدن انسان‌ها وارد کرده و از این طریق قصد جابه‌جایی آن را دارند که گاهی این بسته‌ها درون بدن افراد حامل می‌ترکد و ممکن است منجر به مرگ آن‌ها شود. در یکی از معروف‌ترین آن‌ها، ۹ ایرانی در ترکیه که سعی داشتند در معده‌شان ۵ کیلو مواد را قاچاق کنند، سال ۹۸ دستگیر شدند.

بیسکویت وانیلی با کوکائین اضافه

بیسکویت وانیلی از آن خوراکی‌هایی است که کنار چای حسابی می‌چسبد اما هفتگی که با خورند آن متوجه یک بسته پلاستیکی سفید رنگ وسط آن با طعم کوکائین شوید! در آوریل سال ۲۰۱۵، مأموران فرودگاه بین‌المللی جرج بوش در شهر هیوستون واقع در ایالت تگزاس متوجه شدند، بسته بیسکویت وانیلی یک شهروند اهل گواتمالا، حاوی کوکائین است. وسط بیسکویت‌ها به جای کره، با کوکائین پر شده بود. ارزش تقریبی این محموله قاچاق ۶۰ هزار دلار برآورد شد.